

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.III.45.047/2026/2.

A tanács tagjai: Dr. Magyarfalvi Katalin a tanács elnöke

Dr. Bérces Nóra előadó bíró

Dr. Farkas Katalin bíró

Dr. Kovács András bíró

Dr. Varga Eszter bíró

A felperes: felperes1
(cím1)

Felperesi képviselő: Független Rendőr Szakszervezet

eljáró képviselő: Dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos
(cím2)

Az alperes: Baranya Vármegyei Rendőr-főkapitányság
(cím3)

Alperesi képviselő: Dr. Ritócz Diána kamarai jogtanácsos

A per tárgya: megbízási díj megfizetésére irányuló közszolgálati jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma: a Pécsi Törvényszék
10.K.700.569/2025/7. számú ítélete

A másodfokú bíróság neve és jogerős határozatának száma: a Fővárosi Ítéltábla
4.Kf.700.065/2026/4. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálati eljárás alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes az alperes hivatásos állományú tagjaként a ... állományában, körzeti megbízott beosztásban teljesített szolgálatot. A felperes a 2022. január 1. és 2024. december 31. közötti időszakban a saját körzeti megbízotti körzetén – amely nyolc településre terjedt ki –, valamint a körzeti megbízotti csoport (a továbbiakban: KMB csoport) működési körzetén – amely további négy településre terjedt ki – kívül járőri feladatokat és járőrszolgálatot látott el. Ezen felül a Tevékenység Irányítási Központ (TIK) általi küldéseket, elővezetéseket, fokozott ellenőrzéseket, átkíséréseket, előállított őrzéseket, kísérorőri feladatokat, rendezvénybiztosítási, valamint ideiglenes megelőző távoltartási feladatokat is rendszeresen ellátott, ellentételezés nélkül.

[2] A felperes szolgálati panaszát – amelyben a fenti feladatok ellátása ellenében megbízási díj megfizetésére tartott igényt –, az alperes vezetője megalapozatlanságra hivatkozva elutasította.

A kereset és a védirat

[3] A felperes keresetében a perbeli időszakra 985.592 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontjára, (2)-(5) bekezdéseire, a rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.), a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BMr.), a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyiügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BMr.) rendelkezéseire, továbbá a Körzeti Megbízotti Szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) rendelkezéseire alapította.

[4] Az alperes a védiratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját ésösszecszerúségét is vitatva.

Az első- és másodfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperest 985.592 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére kötelezte a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, a 30/2015. BM rendelet

2. számú melléklete, valamint a KMB Szabályzat 2., 3/d., 15., 21. és 72/c. pontjai alapján, a kialakult kúriai gyakorlatra (Kfv.III.45.033/2022/6., Kfv.VII.45.115/2022/4., Kfv.VII.45.078/2022/4., Kfv.VII.45.077/2022/4.) hivatkozással.

[6] Az elsőfokú bíróság eljárása során a felperes jogosultságát három időszakban vizsgálta: 2022. január 1. és 2022. augusztus 11. között (első kereseti időszak), 2022. augusztus 12. és 2023. január 31. között (második kereseti időszak) és 2023. február 1. napját követően (harmadik kereseti időszak). Az első kereseti időszakokkal összefüggésben megállapította, hogy a felperes által a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül ellátott, a beosztásába nem tartozó, rendszeresen teljesített feladatok többletfeladatnak minősülnek, amelyek fejében a felperes megbízási díjra jogosult. A második kereseti időszak kapcsán – amely a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12-i módosítását követő időszak – megállapította, hogy a KMB Szabályzatnak nem tulajdonítható olyan értelmezés, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, mert ez esetben sérülnének a 30/2015. BMr. szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, és a Hszt-nek a besorolásra, valamint az illetmény meghatározására kialakított kógens rendelkezései. A KMB Szabályzat módosítása nem járhat azzal a következménnyel, hogy az azt követő időszakban a felperesnek a járőri és egyéb feladatokat a beosztásába tartozó feladatként ellentételezés nélkül kellene ellátnia. A harmadik, a Hszt. 2023. február 1. napjától hatályos módosítását követő kereseti időszak tekintetében arra a következtetésre jutott, hogy a felperes által ellátott feladatok rendszeresen felmerültek, számára azok jelentős többletmunkát eredményeztek, ami alapján a megbízási díjra való jogosultság erre az időszakra is megállapítható.

[7] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a hivatkozott jogszabályi rendelkezések és egyéb norma (KMB Szabályzat) alapján okszerűen jutott arra a következtetésre, miszerint a felperes által végzett járőrszolgálati feladatok – mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok – a kinevezés szerinti beosztásához nem tartoztak. A KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható ugyan, a közrendvédelmi szakterületért felelős vezető azonban köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a 21., 22. pontokban meghatározott kivételekkel – a körzeti megbízott működési körzetében történjen.

[8] Az elsőfokú bíróság a már kialakult bírósági gyakorlatnak (Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.700.459/2023/4., 5.Kf.700.543/2023/4.) megfelelően állapította meg, hogy az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) mint központi államigazgatási szerv vezetője a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 23. § (4) bekezdés c) pontjában szabályozott jogkörénél fogva normatív utasításban szabályozhatta a körzeti megbízottak feladatellátását és munkaköri feladatait is. A KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításával (2. pont b)-c) alpontjai, 44. pont) az ORFK vezetője arra utasította az alárendelt szerveket, hogy a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén tekintsék a körzeti megbízotti munkakör részének a járőr- és őrszolgálati szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőrszabályzat) szerinti feladatok ellátását. E vonatkozásban a két beosztás munkaköri feladatai közötti minimális distinkciót a KMB Szabályzat 2. a) pontja és 25. pontja szerinti feladatok jelentik. Ennélfogva azonban a munkáltató a 30/2015. BMr. 1. § a) pontjába és 2. melléklete 3. pontjába ütközően a körzeti megbízotti beosztás részének tekinti a járőri beosztás feladatainak ellátását. Figyelemmel arra, hogy a Jat. 23. §-a szerinti közjogi szervezetszabályozó eszköz a Jat. 24. § (1) bekezdése

értelmében jogszabállyal, így a 30/2015. BMr.-rel [Alaptörvény T. cikk (2) bekezdés] nem állhat ellentétben, a KMB Szabályzatnak nem lehet olyan értelmezést tulajdonítani, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás csaknem valamennyi feladatát, mivel ezáltal sérülnének a 30/2015. BMr. szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, ezzel együtt a Hszt.-nek a besorolásra (114-119. §), valamint az illetmény meghatározására (154-162. §) irányadó kógens rendelkezései is, amelyek a szolgálati beosztáshoz kötöttek. Ezzel kiüresedne a körzeti megbízotti beosztás tartalma, amely elsősorban a KMB Szabályzat 2. a) alpontja szerinti területen, az ott meghatározott feladatok ellátása. Ezért önmagában az a körülmény, hogy a KMB Szabályzat 2. pont b)-c) alpontjai és 44. pontja módosultak, nem teremt alapot arra, hogy a felperes a beosztásához nem tartozó feladatokat ellentételezés nélkül ellássa. Mindezek alapján az első és második kereseti időszakban megállapított megbízási díjjal összefüggésben előterjesztett fellebbezést nem találta megalapozottnak a másodfokú bíróság.

[9] A harmadik kereseti időszak vonatkozásában a másodfokú bíróság megállapította, hogy a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának módosítása a hivatásos állomány tagját általános jelleggel nem zárja ki a megbízási díjra való jogosultságból. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában a rendszeresen elvégzett, jelentős többletmunkára való utalás nem szerepel, azonban e kitétel a Hszt. 71. §-ában, mint speciális szabályban megtalálható, és ezen feltételek teljesülése esetén megbízási díj jár.

A felülvizsgálati kérelem

[10] A jogerős ítélet ellen az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben annak részbeni – a 2022. augusztus 12. és 2024. december 31. napja közötti időszakra történő marasztalás tekintetében való – hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását kérte a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, (3)-(5) bekezdése, 102. § (1) bekezdés b) pontja, a 30/2015. BMr. 2. számú melléklete, a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdése, a KMB Szabályzat 2., 15., 21., 25. és 44. pontjai, valamint a Jat. 23. § (4) bekezdése és 24. § (1) bekezdése megsértésére hivatkozva.

[11] Az alperes a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontja alapján kérte.

[12] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont körében előadta, hogy az eljáró bíróságok a körzeti megbízottak feladatrendszerét meghatározó KMB Szabályzat 2022. augusztus 12-i hatállyal történt, a szolgálati forma célját, feladatköreit érintő módosítását, a közjogi szervezetszabályozó eszköz hatályos tartalmát, a normatív környezet változását döntésük meghozatala során nem vették figyelembe, mert nem tartották alkalmazhatónak, illetve ellentétesnek tartották a 30/2015. BM rendelet rendelkezéseivel. A Jat. 23. § (4) bekezdése alapján az ORFK vezetője normatív utasításban szabályozhatta a körzeti megbízottak feladatellátását, tevékenységét és munkaköri feladatait. Az alperes érvelése szerint a körzeti megbízottak tevékenységét szabályozó ORFK utasítás 2022. augusztus 12-i módosítása folytán ettől az időponttól kezdődően nem jár megbízási díj, ha a körzeti megbízott a feladatait a rendőrkapitányság illetékességi területén a rendőri jelenlét biztosítása és a helyi bűnmegelőzési, bűnüldözési és rendészeti feladatok folyamatos ellátása, a jogsértések megelőzése, felderítése, és az azokra történő reagálás körében végzi [KMB Szabályzat 2. b)-c) pontok]. E módosított rendelkezéseket azonban az eljáró első- és másodfokú bíróság nem vette figyelembe, ezáltal negligálta az ORFK vezetője számára

biztosított, a Jat. 23. § (4) bekezdése szerinti jogkört, holott e szabályozás nem jogsértő, hiszen a körzeti megbízott és a járőr szolgálati forma, illetve beosztás – két külön szabályzat mentén – továbbra is jól elkülöníthető, ezért a felperes feladatellátását is a módosított KMB Szabályzat alapján kellett volna elbírálni. A KMB Szabályzat módosítását követő időszakra, a módosított tartalom alkalmazhatósága kérdésében a Kúria még nem foglalt állást, az eljáró bíróságok részéről pedig az ügy érdemére kiható jogszabálysértés történt, a felülvizsgálati kérelem befogadása a joggyakorlat továbbfejlesztése miatt indokolt.

[13] Az alperes szerint a befogadás a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont, *ab)* alpontja, a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége alapján azért indokolt, mert a vizsgált jogkérdés nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel, a jogalanyok széles körét érinti. A Kúria a KMB Szabályzat módosítása tárgyában még nem foglalt állást, a módosítás előtti gyakorlat a normatív környezet változása miatt nem vehető figyelembe. Ez a jogalanyok széles körét érinti, a rendőrség kötelékében dolgozó valamennyi körzeti megbízott felperest, amely személyek száma országosan több ezres (alperesnél a 120 főt is meghaladja), illetve e tárgyban országosan nagy számú per (alperesnél jelenleg 13) van folyamatban, amelyeknek – az elévülési időt figyelembe véve – a növekedése is várható.

A Kúria döntése és jogi indokai

[14] A felülvizsgálati kérelem elbírálására – az alábbiak szerint – nincs lehetőség.

[15] A Kp. 117. § (4) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[16] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[17] A Kp. 3. § (3) bekezdése szerint a jogvita elbírálásához szükséges tények feltárása, az alátámasztásukra szolgáló adatok és bizonyítékok rendelkezésre bocsátása – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a feleket terheli.

[18] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontja szerinti befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. A joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelmet akkor kell befogadni, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy az adott jogkérdés mikénti megítélésében a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a

joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontjának első fordulatára való hivatkozás esetén ezért – ahogyan arra a Kúria a 7/2023. Jogegységi határozatában (Jpe.IV.60.024/2023/10.) is rámutatott – konjunktív feltételként kell vizsgálni egyrészt azt, hogy az adott elvi jelentőségű jogkérdésben a Kúria közzétett határozatában korábban már állást foglalt-e, másrészt pedig azt, hogy a felvetett jogkérdésben vannak-e olyan eltérő bírói döntések, amelyek alátámasztják, hogy a bírói gyakorlat széttartó lenne, annak egysége – ellentétes jogértelmezés miatt – a támadott jogerős ítélet folytán sérült vagy ennek veszélye áll fenn (Kfv.VII.37.187/2023/2., Kfv.I.35.060/2025/2., Kfv.III.37.152/2025/4.). A joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható (Kfv.II.38.109/2019/2., Kfv.VII.45.129/2023/3., Kfv.I.35.092/2025/2.).

[19] A Kúria gyakorlatában (Kfv.IV.37.679/2020/2., Kfv.IV.37.584/2022/2., Kfv.III.37.442/2024/2. Kfv.VII.45.075/2024/2., Kfv.IV.37.414/2025/2. stb.) a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpont szerinti befogadhatósági ok azt teszi lehetővé, hogy a Kúria az alsóbb fokú bíróságok felett megfelelő kontrollt gyakorolhasson, és az egységes ítélkezés követelményének megtartása érdekében számukra – szükség szerint – irányt mutasson. A joggyakorlat egysége azt jelenti, hogy a bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, azaz mi a jogi norma alapvető tartalma, illetve azt hogyan kell alkalmazni. A befogadáshoz éppen ezért nem elegendő, hogy a Kúria egy adott jogkérdésben még nem foglalt állást, az is szükséges, hogy a fél arra hivatkozzon, hogy az adott jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy, hogy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezzel a joggyakorlat egysége megbomlásának a veszélye áll fenn.

[20] A felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége [Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont, *ab)* alpont] okán kizárólag akkor van lehetőség a jogerős ítélet felülvizsgálatára, ha a vizsgált jogkérdés az egyedi ügyön túlmutat. A befogadáshoz ebben az esetben az is szükséges, hogy valamilyen további – általában a jogegységgel, illetve közvetetten a jogbiztonsággal kapcsolatba hozható – fontos ok fennálljon, és ennek folytán a Kúria iránymutatása váljon szükségessé. Ezen pontra hivatkozással a felülvizsgálati kérelem befogadása különösen abban az esetben indokolt, ha a jogkérdés nagy számban előforduló, új típusú ügyben merült fel, valamint, ha az adott ügy a jogalanyok széles körét érinti. Az ügyek társadalmi jelentősége jellemzően akkor mutatható ki, ha olyan jogkérdés merült fel, amely a társadalom széles körét közvetlenül, vagy közvetve érinti (Kfv.IV.37.960/2020/2., Kfv.I.35.194/2021/2.).

[21] A Kúria a befogadhatóság vizsgálata során megállapította, hogy az alperes nem állított és nem is jelölt meg olyan alsóbb fokú bírósági határozatot, amely alátámasztaná a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontja első fordulatában foglalt feltétel fennállását, azt, hogy az ítélkezési gyakorlat a megjelölt jogszabályi rendelkezések alkalmazása körében széttartó lenne, annak egysége – ellentétes jogértelmezés miatt – a támadott jogerős ítélet folytán sérült volna, vagy ennek veszélye fenyegetne. A Kúria számos határozatában (Kfv.VII.37.127/2023/2., Kfv.VI.37.740/2025/2., Kfv.VII.37.136/2025/2., Kfv.III.37.738/2025/2.) kimondta, hogy amíg az alsóbb fokú bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, illetve hogyan kell alkalmazni, addig a joggyakorlat egységének biztosítása nem kívánja meg a Kúria iránymutatását. Ilyen esetben ugyanis azt az értelmezést kell bírói gyakorlatként elfogadni, amelyet az alsóbb fokon eljáró bíróság(ok) kialakított(ak). Az alperes nem hivatkozott a Kp.

118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont második fordulatóban foglalt olyan körülményre sem, amelyek az elsőfokú bíróság jogértelmezésének meghaladottságára utalnának, a kialakult bírói gyakorlat megváltoztatását, továbbfejlesztését indokolnák, és ezzel összefüggésben felsőbb bírósági iránymutatást igényelnének. Tekintettel arra, hogy a megbízási díj jogalapja körében alkalmazott anyagi jogi rendelkezés – azaz a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja – a perrel érintett időszakban nem változott, az eljáró első- és másodfokú bíróságok pedig követték a korábban kialakított ítélkezési gyakorlatot, nem merülhetett fel olyan, az ügy érdemét érintő jogszabálysértés, amely miatt indokolt lenne a Kúria jogegységesítő tevékenysége. A szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatkör ellátásának többfeladatként történő értékelése során továbbra is irányadónak tekintendő a hivatásos állomány körzeti megbízott beosztású tagjaira vonatkozó, a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja körében kialakított joggyakorlat (Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.40.556/2021/4., Kf.VII.40.550/2021/4., Kf.III.45.083/2021/4., Kf.VII.45.005/2022/4., Kf.III.45.033/2022/6.).

[22] Ezen felül ebben a kérdésben a jogkérdés különleges súlya, társadalmi jelentősége sem vetődik fel, tekintettel arra, hogy a körzeti megbízottnak járó megbízási díj nem újkeletű, az egyedi ügyön túlmutató sajátosságokat nem mutat, és a hivatásos állomány adott beosztású tagjai nem azonosíthatók a társadalom széles csoportjával sem. Az alperes a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerinti befogadási ok körében nem adott elő olyan tény, körülményt, amely valószínűsítene, hogy a jelen ügy önmagán túlmutató súlyú, jelentőségű, gyakoriságú lenne, illetve ilyen jogkérdéseket vetne fel, és csupán állította, hogy nagy számban előforduló ügýtípusról lenne szó. A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél joggyakorlat egységesítési, továbbfejlesztési igénye, illetve az a körülmény, hogy a felülvizsgálati kérelmében megjelölt jogszabályok jogerős ítélet szerinti értelmezésével és alkalmazásával nem ért egyet, önmagában nem támasztja alá a Kúria jogegységesítő eljárásának szükségességét. Az, hogy az alperes a jogerős ítélet jogértelmezésével nem ért egyet, a felmerülő jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége szempontjából nem értékelhető olyan körülményként, amely a felülvizsgálati kérelem befogadására alapot adna (Kfv.VII.45.058/2023/2.; Kfv.IV.37.823/2024/2.).

[23] A Kúria a fentiekben túl rámutat arra is, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásáról – amennyiben a fél nem állít közzétett kúriai határozattól jogkérdésben való eltérést – az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálatának indokoltsága vizsgálatával tud a Kúria dönteni a Kp. 118. § (1) bekezdésében meghatározott szempontok szerint. Az alperes a befogadhatóság körében a Jat. 23. § (4) bekezdésének megsértésére és a KMB Szabályzat „negligálására” hivatkozott. A jogerős ítéletből megállapíthatóan az alperes a Jat. 23. § (4) bekezdése megsértésével és a BM rendelet rendelkezéseivel összefüggésben tévesen, a jogerős ítéletben foglaltakkal ellentétesen állította, hogy a bíróságok a KMB Szabályzatot módosító rendelkezéseket figyelmen kívül hagyták. A bíróságok nem kérdőjelezték meg az ORFK vezetőjének a körzeti megbízottak tevékenységét, feladatellátását, egyes munkaköri feladataik meghatározására vonatkozó, a Jat. 23. § (4) bekezdés c) pontján alapuló szabályozási jogkörét, a másodfokú bíróság ezzel kapcsolatban kifejezetten utalt a következetes gyakorlatára. A jogerős ítélet indokolásából egyértelműen kitűnik, hogy a másodfokú bíróság a vitás jogkérdésekben felmerülő lehetséges értelmezések közül a KMB Szabályzat BM rendelettel egybehangzó, annak megfelelő értelmezését választotta ki, amelynek indokairól ítélete [16] bekezdésében számot is adott. Mindezek miatt a KMB Szabályzat és a Jat. 23. § (4) bekezdése megsértésével összefüggésben felvetett kérdés nem volt vizsgálható, az a felülvizsgálati kérelem befogadását nem alapozta meg.

[24] Az alperes a KBM Szabályzat megsértésére hivatkozva a perben kifejtett jogértelmezését ismételve kérte a felülvizsgálati kérelem befogadását. Ez az érvelés azonban a befogadhatóság körében nem vehető figyelembe. A KMB Szabályzat (ORFK utasítás) a Jat.

1. § (1) bekezdése és 23. § (4) bekezdése alapján nem jogszabálynak, hanem közjogi szervezetszabályozó eszköznek minősül, ezért az annak alkalmazása során elfoglalt álláspont nem tekinthető jogszabályértelmezésnek, ebből eredően a bíróság az ORFK utasításra alapított indokolásával nem valósíthatott meg jogszabálysértést. Amint azt a Kúria a Kfv.VII.45.125/2024/2. számú, valamint Kfv.III.45.140/2024/2. számú határozataiban már kifejtette, az ORFK utasítás nem jogszabály, ezért felülvizsgálati kérelem kizárólag annak megsértésére alapítottnak nem terjeszthető elő.

[25] Mivel a Hszt. felülvizsgálattal érintett szabályaival kapcsolatban a Kúriának kialakult és változatlan a joggyakorlata, a hivatkozott KMB Szabályzat megsértése pedig annak jogszabályi minősége hiányában nem vehető figyelembe, a befogadás jogszabálysértésre hivatkozással sem a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontja, sem az *ab)* alpontja alapján nem indokolt, a Kúria jogegységesítő tevékenységének szükségessége sem ezen, sem más okokból nem merült fel.

[26] Mivel a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn, a Kúria a befogadást a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[27] *A felülvizsgálati kérelem befogadása megtagadásának van helye, ha az abban foglaltak nem támasztják alá a rendkívüli jogorvoslati eljárás lefolytatásának szükségességét.*

Záró rész

[28] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

[29] A végzés ellen a Kp. 116. § *d)* pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2026. április 29.

Dr. Magyarfalvi Katalin s. k. a tanács elnöke, Dr. Bérces Nóra s. k. előadó bíró, Dr. Farkas Katalin s. k. bíró, Dr. Kovács András s. k. bíró, Dr. Varga Eszter s. k. bíró